

یک‌شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۹
۲۵ شعبان ۱۴۴۱ یا ۱۹ آوریل ۲۰۲۰
شماره ۸۰۲۴۴ صفحه

متن میثاق نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

بایک زرین مطرح کرد:

درباره حاشیه‌های «دل»

بعدا حرف می‌زنم

آهنگساز شناخته شده سریال‌ها و فیلم‌های سینمایی در تشریح تازه‌ترین فعالیت‌های خود از ادامه ساخت موسیقی سریال «دل» در روزهای قرنطینه و برنامه‌ریزی برای فعالیت خوانندگان جدیدش سخن گفت.

بایک زرین آهنگساز سریال‌ها و فیلم‌های سینمایی مختلف در گفتگو با خبرگزاری مهر ضمن اشاره به تازه‌ترین فعالیت‌های خود در عرصه موسیقی بیان کرد: در این روزهای قرنطینه به شدت مشغول ساخت موسیقی برای سریال «دل» به کارگردانی منوچهر هادی هستم. کما اینکه ساخت موسیقی این سریال برای من یکی از دشوارترین پروژه‌هایی بود که در کارنامه کاری خود داشته باشم.

وی ادامه داد: ساخت موسیقی سریال «دل» که نزدیک به ۳۹ قسمت است برایم هم سختی داشته و هم حاشیه که رجرج بعدا درباره حاشیه‌های آن صحبت کنم. به هر حال خوشحالم که شرایط کار جوری رقم خورده که مخاطبان نیز از کلیت کار راضی بوده‌اند. ما در تیتراژ این سریال از صدای رضا بهرام و شهاب مظفری دو خواننده پرتعداد این سال‌های موسیقی پاپ نیز استفاده کردیم که خوشبختانه از سووی بینندگان با استقبال خوبی از سووی بینندگان همراه شده است. البته هنوز درباره استفاده از خوانندگان دیگر برای خوانش تیتراژ قسمت‌های بعدی فعلا برنامه‌ای نداریم اما شاید این احتمال وجود داشته باشد که بخواهیم درباره استفاده از خوانندگان طراحی‌هایی داشته باشیم.

این آهنگساز درباره فعالیت‌های دیگرش در عرصه موسیقی گفت: در ساخت موسیقی فیلم سینمایی «مرد نقره‌ای» به کارگردانی محمدحسین لطیفی مشارکت دارم. ضمن اینکه علاوهبر همکاری‌هایی که با محمد اصفهانی در فصل جدید کاری خود آغاز کردیم و فکر می‌کنم می‌تواند برای شنوندگان موسیقی قابل توجه باشد، همچنان روی سه خواننده جدیدی با نام‌های سعید شریعت، سعید ترابی و امیر کهکشان که خودم مدیریت هنری کارهای آن‌ها را نیز به عهده دارم مشغول فعالیت‌ها که کار تهیه‌کنندگی دو خواننده از این جمع به عهده موسسه «ققنوس» به مدیریت محمدحسین توتونچیان‌است.

زرین درباره نحوه برگزاری کنسرت‌ها و انتشار آثار تازه این خوانندگان که طی ماه‌های گذشته آثاری را به در قالب تک آهنگ پیش‌روی مخاطبان قرار داده بودند اظهار کرد: طبق برنامه‌ریزی‌هایی که به عمل آمده علاوه بر تولید و انتشار تک آهنگ‌های مختلف این خوانندگان بنا داریم برگزاری کنسرت‌های این هنرمندان را بعد از ایام محرم و صفر در شهرهای مختلف کشور آغاز کنیم که پیرامون آن در وقت مقتضی اطلاع‌رسانی می‌کنیم.

بایک زرین از جمله هنرمندانی است که از سنین نوجوانی حضور در دنیای موسیقی را انتخاب کرد. او که دانش آموخته «کنسرواتوار تهران» در رشته آهنگسازی، کنترپوان، موسیقی، فیلم، ترانه و اپراست علاوهبر شاگردی در محضر استادانی چون بایک بیات و محسن الهامیان در ساخت بیش از ۲۰ آلبوم موسیقی، به‌عنوان آهنگساز، با خوانندگان مشهور ایرانی همکاری داشته و موسیقی متن و تیتراژ چندین فیلم و مجموعه تلویزیونی را نیز بر عهده داشته‌است.

«دل» «۱۳۹۸» به کارگردانی منوچهره‌ادی، «پران‌دخت» «۱۳۹۶» به کارگردانی محمدرضا ورزی، «ستارخان» «۱۳۹۶» به کارگردانی محمدرضا ورزی، «عاشقانه» «۱۳۹۵» به کارگردانی منوچهر هادی، «معمای شاه» «۱۳۹۴» به کارگردانی محمدرضا ورزی، «تبریز در مه» «۱۳۸۹» به کارگردانی محمدرضا ورزی، «مامور بدرقه» «۱۳۸۷» به کارگردانی سعید سلطانی، «مهمان پذیر طوبی» «۱۳۸۱» به کارگردانی علی شوقیان، «رحمان» «۱۴۰۰- ۱۳۹۷» به کارگردانی منوچهر هادی از جمله سریال‌ها و فیلم‌هایی بوده در زین در آنها به عنوان آهنگساز حضور داشته است.

سید صادق طباطبایی‌نژاد نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس ضمن تشریح مجادلات سازمان صداوسیما و وزارت ارشاد در حوزه نظارت بر «وی‌اودی»‌ها بر لزوم رفع خلأ قانونی در این حوزه تأکید کرد.

همزمان با روزهای خانه‌نشینی و قرنطینه خانگی در راستای صیانت از سلامت خانواده‌ها، بخش عمدۀای از سبد مصرفی مخاطبان محصولات فرهنگی و هنری، به سمت فضای مجازی گرایش پیدا کرد. اوج‌گیری استفاده از این بستر، در سامانه‌های برخط عرضه ویدئوهای درخواستی یا همان «وی‌اودی» ها نیز به‌صورت مشهودی نمود داشته است.

در چنین شرایطی خلأ «نظارت» بر فعالیت این سامانه‌ها و محتوای محصولات عرضه شده در آن‌ها، بیش از پیش به چشم می‌آید، به خصوص برای خانواده‌هایی که با اطمینان از صدور مجوز فعالیت رسمی برای برخی از وی‌اودی‌ها، با خیال راحت زمینه و امکان دسترسی کودکان و نوجوانان خود به آثار عرضه شده در این سامانه‌ها را فراهم می‌کنند اما به ناکاه با محصولاتی مواجه می‌شوند که با آنچه به‌عنوان استانداردهای حداقلی تربیتی برای فرزندان خود مدنظر داشته‌اند، تطبیق ندارند!

از نگاه «قانون» اما مسئول نظارت بر این فضای نه چندان جدید و به‌شدت پرمخاطب، چه کسی است؟

در پاسخ به این سوال ابتدا ذهن به سمت «وزارت ارشاد» به‌عنوان اصلی‌ترین متولی عرضه محصولات نمایشی در ساختار دولت می‌رود و با کمکی کنکاش در اخبار متوجه مسئولیت پررنگ صداوسیما به عنوان متولی رسمی سامان‌دهی حوزه «صوت و تصویر فراگیر» در قانون اساسی می‌شویم. واقعیت اما این است که «قانون» هنوز در این زمینه نظر قطعی نداده و در میانه کشمکش‌های مدیریتی میان متولیان ارشاد و مسئولان صداوسیما، هنوز هیچ یک خود را در زمینه «بی‌نظارتی» حاکم بر «وی‌اودی»‌ها یا پاسخگو نمی‌داند.

سیدصادق طباطبایی‌نژاد نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی، در گفتگو با خبرگزاری مهر، روایتی بی‌واسطه در دلایل بالاتکلیف ماندن قانون نظارت بر وی‌اودی‌ها در مجلس شورای اسلامی ارائه کرده است؛ اینکه اساساً مجادله میان ارشاد و صداوسیما بر سر چیست و سرانجام این مسئولیت به گردن کدام یک خواهد افتاد؟

در ادامه مشروح گفتگوی صریح خبرگزاری مهر با این عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی را می‌خوانید:

▪ به توجه به گسترش استفاده مردم از سامانه‌های عرضه اینترنتی ویدئوهای درخواستی یا همان وی‌اودی‌ها یکی از خلأهایی که بیش از گذشته نمایان شده است، خلأ صراحت «قانون» در زمینه فرایند نظارت بر محتوای عرضه‌شده در این سامانه‌ها است. به‌عنوان نایبرئیس کمیسیون فرهنگی مجلس که اتفاقاً طی سال گذشته مباحثاتی هم در این حوزه با دیگر اعضای کمیسیون در سال گذشته داشتید، چه توضیحی درباره این خلأ دارید؟ آیا این نظارت در مرحله قانون‌گذاری بالاتکلیف مانده است یا ایراد از مجریان است؟ در کمسیون فرهنگی مجلس کمیته‌ای که وظایف تعریف شده است که یکی از آن‌ها کمیته رسانه، فرهنگ و هنر بود. یکی از مهم‌ترین اقداماتی که در این کمیته صورت گرفت بحث بررسی و تدوین «قانون جامع صداوسیما» بود. صداوسیما تا پیش از این هیچ قانون مصوبی در مجلس نداشت و غالباً برپمانی آئین‌نامه‌های داخلی اداره می‌شد. چند دوره بود که بحث قانون‌گذاری برای سازمان صداوسیما در مجلس مطرح می‌شد. یکی از مفاد این قانون همین بحث «وی‌اودی‌ها» است.

صداوسیما در زمینه قوانین این بخش اختلافات جدی با دو وزارتخانه ارشاد و ارتباطات داشت. وزارت ارتباطات می‌خواست در این زمینه نقشی داشته باشد و ارشاد هم که می‌گفت طبق قانون این وظیفه ماست که در این زمینه ورود داشته باشیم. در مقابل صداوسیما به متن قانون اساسی استناد می‌کرد و وی‌اودی‌ها را یکی از مصادیق عنوان «صوت و تصویر فراگیر» مطرح شده در قانون می‌دانست. در کمیسیون فرهنگی عده‌ای از افراد مانند حجت‌الاسلام مازنی مدافع موضع ارشاد بودند و در مقابل گروه دیگری بودیم که مستند به تفسیر حضرت آقا از قانون اساسی درباره «صوت و تصویر فراگیر» نگاهمان به موضوع صداوسیما نزدیک‌تر بود؛ اگر بخواهیم تعریف به‌روز از عبارت «صوت و تصویر فراگیر» داشته باشیم، حتما سامانه‌های اینترنتی جدید و محصولات عرضه‌شده در آن‌ها را هم شامل می‌شود.زمینه اختلاف میان این سه ارگان تعیین مصداق برای همین عبارت بود. به‌خصوص که مقام معظم رهبری در همین راستا در ابلاغیه‌ای در سال ۹۴ بر «انحصار

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسئول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمازاده‌شمالی
پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۶۰۹۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

در گفتگوی صریح تشریح شد؛ «مسئول» کیست؟

رمز گشایی از جدال صداوسیما و ارشاد بر سر «وی‌اودی»‌ها

کلید زد…

اگر می‌پذیریم که قانون اساسی صراحتاً گفته است مسئول «صوت و تصویر فراگیر» صداوسیما است، امروز و ۴۰ سال پس از گذشت انقلاب، آیا نباید این واقعیت را بپذیریم که برای عموم مردم «صوت و تصویر فراگیر» همین محصولات دنیای مجازی شده است؟▪ که راهاندازی «ساترا» یکی از مصادیق همین اقدامات اجرایی است.

هم صدوسیما و هم سازمان سینمایی به حوزه فعالیت این وزارتخانه مرتبط با زیرساخت است و طبیعتاً در زمینه محتوا نیازی به ورود آن‌ها نیست. درباره نظارت بر محتوا اما در میان اعضای کمیته رسانه، فرهنگ و هنر دو دیدگاه وجود داشت. بحث‌های بسیاری در زمینه تعریف قانونی وی‌اودی‌ها، فرایند اخذ مجوز آن‌ها و نقشی که صداوسیما باید در این زمینه داشته باشند، داشتیم.

در کمیسیون فرهنگی عده‌ای از افراد مانند حجت‌الاسلام مازنی مدافع موضع ارشاد بودند و در مقابل گروه دیگری بودیم که مستند به تفسیر حضرت آقا از قانون اساسی درباره «صوت و تصویر فراگیر» نگاهمان به موضع صداوسیما نزدیک‌تر بود. بالاخره باید بپذیریم که اگر بخواهیم تعریف به‌روز از عبارت «صوت و تصویر فراگیر» داشته باشیم، حتما سامانه‌های اینترنتی جدید و محصولات عرضه‌شده در آن‌ها را هم شامل می‌شود.

یک وجه این اختلاف‌نظرها ناظر به تفسیر قانون موجود بود و یش دیگر طبیعتاً تا مسئله برمی‌گشت که هر ارگانی می‌خواست ریسمان نظارت بر این عرصه جدید را در دست خود داشته باشد. در مجموع طرحی در این زمینه در کمیسیون مصوب شد اما در صحن علنی کلیات آن رأی نیاورد و در حال حاضر نیازمند بررسی مجدد است.

▪ از نظر شکلی بالاخره جمع‌بندی اعضای کمیسیون فرهنگی در این زمینه چه بود؟ از آنجایی که این بحث جزئی از همان قانون جامعی است که نیاز به یک چکش‌کاری اساسی در صحن علنی هم دارد هنوز نمی‌توان درباره شکل نهایی آن نظر قطعی داد. همچنان این تفاوت تفسیر در میان نمایندگان و اعضای کمیسیون فرهنگی هم وجود دارد. حتی در طرح نهایی مصوب در کمیسیون هم این دو نگاه لحاظ شده بود تا در صحن علنی درباره آن تصمیم‌گیری شود. از آنجایی که در این قانون جامع غیر از بحث وی‌اودی‌ها موارد دیگری هم درباره اداره صداوسیما وجود داشت، صداوسیما اساساً به‌دنبال عدم تصویب این طرح در مجلس بود و همین گونه هم شد. کلیات طرح در صحن علنی رأی لازم را کسب نکرد…

▪ بررسی طرح در صحن علنی حدوداً چه زمانی بود؟ تا جایی که حضور ذهن دارم ۷ یا ۸ ماه پیش بود. حوالی تابستان سال قبل بود که کلیات طرح در صحن علنی رد شد و پس از بازگشت به کمیسیون تا به امروز دیگر در کمیسیون هم طرح مورد بررسی مجدد قرار نگرفته است. ما زحمت بسیاری برای این طرح کشیدیم بودیم و علت اصلی که کلیات آن موفق نشد رأی نمایندگان را کسب کند، این بود که در میان نمایندگان حرفی پیچید که مدیریت سازمان صداوسیما و حتی دفتر رهبری نظر مثبتی درباره این طرح نداشتند و همین فضا هم باعث شد کلیت این طرح رأی لازم را به دست نیاورد.

مباحث کلیدی دیگری هم در این قانون جامع بود که به‌عنوان مثال یکی از آن هیئت‌انمایی شدن ریساست صداوسیما بود. در کنار این موارد کلیدی به نظرم یکی از مفاد مهم این قانون همین تعیین تکلیف برای نظارت بر وی‌اودی‌ها بود.

خلاصه اینکه درباره این نظارت نزدیک به دو سال کمیته رسانه و هنر و کمیسیون فرهنگی مجلس روی ابعاد مختلف آن تبادل‌نظر داشته‌اند. اختلاف موردنظر هم همچنان پا برجاست. اما در این فاصله مسئولان سازمان صداوسیما به استناد اینکه در قانون جامع مصوب در کمیسیون فرهنگی اشاره شده است که نظارت بر وی‌اودی‌ها باید در اختیار صداوسیما باشد، برخی اقدامات اجرایی را هم

صداوسیما باید عهده‌دار نظارت بر وی‌اودی‌ها باشد، حتی اگر من از زاویه نگاه شخصی خودم نگران تشدید تک‌صدایی باشم.

▪ امکان دارد در بررسی دقیق‌تر این قانون در مجلس به یک صورت اجرایی بینایینی برسید و اینگونه نباشد که صرفاً یکی از این دو قطب عهده‌دار مسئولیت نظارت باشد؟

بله این امکان هم وجود دارد. کمااینکه همین امروز هم در حوزه زیرساخت وی‌اودی‌ها غالباً مسئولیت‌ها برعهده وزارت ارتباطات است و آنچه مطرح می‌کنیم ناظر به محتوای ارائه شده در این سامانه‌ها است. بماند که در شرایط فعلی هر از گاهی شاهد ورود وزارت ارتباطات به حوزه محتوای وی‌اودی‌ها هم بوده‌ایم!

در مجموع این حوزه برای هر یک از این ارگان‌ها امتیازیاتی دارد. امروز وقتی به وضعیت نظارتی موجود در شبکه نمایش خانگی و وی‌اودی‌ها اعتراض می‌کنیم موضع ارشاد غالباً این است که اگر سفت‌تر از این بگیریم، مردم می‌روند و شبکه‌های ترکیه‌ای را نگاه می‌کنند! حاصل این نگاه ارشاد تبدیل به یک بی‌نظارتی شده است. این تفاوت رویکردها است «صوت و تصویر فراگیر» همین محصولات دنیای مجازی شده است؟▪ که راهاندازی «ساترا» یکی از مصادیق همین اقدامات اجرایی است.

هم صدوسیما و هم سازمان سینمایی به حوزه فعالیت این وزارتخانه مرتبط با زیرساخت است و طبیعتاً در زمینه محتوا نیازی به ورود آن‌ها نیست. درباره نظارت بر محتوا اما در میان اعضای کمیته رسانه، فرهنگ و هنر دو دیدگاه وجود داشت. بحث‌های بسیاری در زمینه تعریف قانونی وی‌اودی‌ها، فرایند اخذ مجوز آن‌ها و نقشی که صداوسیما باید در این زمینه داشته باشند، داشتیم.

▪ فارغ از این مجادلات، به‌عنوان یکی از نمایندگان مجلس که چند ماه روی شرایط حاکم در این حوزه بررسی و پیگیری داشته‌اید، فکر نمی‌کنید در شرایط فعلی که مصرف‌کنندگان و به‌خصوص خانواده‌ها اقبال ویژه‌تری به وی‌اودی‌ها دارند، این بالاتکلیفی در حوزه نظارت، نگران‌کننده است؟

من نه به‌عنوان کارشناس که به‌عنوان فردی که نگاه متصفانه به قانون اساسی می‌توانم داشته باشم، موضوع همان است که در کمیسیون فرهنگی داشتم. شاید بخشی از مجادلات دوستان ما در ارشاد و یا صداوسیما بر سر مباحث مالی هم باشد، که طبیعتاً هست و درآمدهایی هم در این حوزه وجود دارد، اما

موضوع شخصی من در زمینه تعریف «وی‌اودی» ها این است واقعاً نمی‌توان محصولات این حوزه را از شمول «صوت و تصویر فراگیر» که در قانون به آن اشاره شده است، تفکیک کرد. با هر نگاه و منطقی بالاخره «وی‌اودی‌ها» امروز مصداق همان «صوت و تصویر فراگیر» هستند. نمی‌توان به‌روز تعریف دیگری از این عبارت ارائه کرد تنها با این هدف که نظارت بر آن‌ها از دست صداوسیما خارج شود. اگر می‌پذیریم که قانون اساسی صراحتاً گفته است مسئول «صوت و تصویر فراگیر» صداوسیما است، امروز و ۴۰ سال پس از گذشت انقلاب، آیا نباید این واقعیت را هم بپذیریم که برای عموم مردم «صوت و تصویر فراگیر» همین محصولات دنیای مجازی شده است؟

البته تأکید می‌کنم این موضع را با نگاه تفسیری نیست به قانون موجود دارم. اگر بخواهیم به این نکته بپردازیم که می‌توان ایراداتی به این بخش از قانون اساسی وارد دانست، آن مسئله دیگری می‌شود. ▪ فارغ از این نگاه تفسیری که قانون موجود، برخی مخالفان ورود صداوسیما به حوزه نظارت بر وی‌اودی‌ها، این اتفاق را مسبب تعمیم یافتن سلیقه حاکم بر شبکه‌های مختلف رسانه، ملی به ویرتین فضای مجازی می‌دانند؛ نسبت به این آسیب احتمالی و تشدید تک‌صدایی شدن فضای رسانه‌ای چه نظری دارید؟

بله، این دغدغه وجود دارد و نمی‌توان آن را کتمان کرد. بالاخره وقتی از صداوسیما صحبت می‌کنیم، از یک سلیقه واحد صحبت می‌کنیم و ممکن است با این آسیب مواجه باشیم اما در سمت دیگر هم با یک آسیب دیگر مواجهیم و آن تکرار همین وضعیت بدون نظارت موجود در زیرمجموعه‌های ارشاد است!

امروز وقتی به وضعیت نظارتی موجود در شبکه نمایش خانگی و وی‌اودی‌ها اعتراض می‌کنیم موضع ارشاد غالباً این است که اگر سفت‌تر از این بگیریم، مردم می‌روند و شبکه‌های ترکیه‌ای را نگاه می‌کنند! حاصل این نگاه ارشاد تبدیل به یک بی‌نظارتی شده است! در دوتی با یک سلیقه‌ای روی کار می‌آید و جهت‌گیری ارشاد هم تغییر می‌کند. مضافبر این گردان مورد رصد جدی‌شده‌ها و مجموعه صیانت سازمان صدا و سیم هستند اما با وجود حدود ده هزار نیروی فعال در نزدیک ۲۰۰ پروژه تولیدی در شبکه، امکان اطلاع از واکنش‌های شخصی همه

عوامل گاهی نشدنی است ولی طبعاً شبکه هر‌جا متوجه خطاهای نیروهای مشغول در تولیدات خود شده متناسب با خطا با آنها برخورد کرده است و از این به بعد نیز رویه همین خواهد بود. بزدی در پایان گفت: طبیعی است که حضور چنین رفتار هتائی در شبکه‌ها غیرقابل قبول خواهد بود و ما نیز حضور وی را در کلیه برنامه‌های شبکه ممنوع کرده و به تهیه‌کنندگان شبکه نیز تذکر داده‌ایم که با دقت و حساسیت بیشتری در این موارد عمل کنند.

یک فنبان جای داغ

چند پیشنهاد برای کاهش ریسک اکران اینترنتی

«بسته فیلم» عرضه شود

عبدالله اسفندیاری تهیه‌کننده سینما ضمن انتقاد از رقم پیشنهادی از سوی ارشاد برای جبران خسارت فیلم‌های روی پرده حین شیوع کرونا، پیشنهاداتی را برای کاهش ریسک اکران اینترنتی مطرح کرد.

عبدالله اسفندیاری تهیه‌کننده سینما و از مدیران سابقه بنیاد سینمایی فارابی در قفنگویی درباره طرح اکران اینترنتی فیلم‌های سینمایی گفت: اکران‌های اینترنتی در مرحله آزمون و خطا قرار دارد و نقاط ضعف و قوت آن هنوز مشخص نیست. البته نفس اکران اینترنتی برخی از فیلم‌ها به شرط داشتن تبلیغات مناسب و قاچاق نشدن آن، خوب است چون ضمن کمک به کاهش هزینه‌های اکران، به نمایش فیلم‌ها هم کمک می‌کند.

اسفندیاری ادامه داد: وقتی در زمینه سال سینما مشکل داریم، سالن‌داران نقش تعیین‌کننده برای اکران فیلم‌ها دارند و ناوگان اکران به گونه‌ای به نمایش چند فیلم کم‌دی محدود شده است. در تمام دنیا باید جایگزینی برای نمایش فیزیکی فیلم‌ها داشت که همین اکران اینترنتی یکی از راه‌حل‌هاست به شرطی که ساز و کار آن مشخص باشد. در اکران فیزیکی به طور کلی ۲ نوع فروش داریم فروش کوتاه و هجومی و فروش تدریجی و بلندمدت که اتفاقاً دومی مخصوص فیلم‌های خوب و ملی است به طوری که این آثار به تدریج شناخته می‌شوند و اتفاقاً مردم دوست دارند آن فیلم‌ها را چندین بار ببینند یعنی اینگونه نیست که به یکباره به سالن‌ها هجوم بیاورند و در زمان کمی تعداد زیادی از فیلم‌ها دیده شوند. درواقع فروش‌های هجومی برای فیلم‌هایی است که یک بار مصرف هستند.

وی افزود: با توجه به نواقصی که در سیستم اکران و سالن‌ها وجود دارد و فیلم‌های زیادی در این میان له می‌شوند و باید برای آن‌ها چاره‌ای اندیشید، البته نمی‌شود گفت این امر تقصیر کسی است بلکه این موضوع به سیاستگذاری اکران برمی‌گردد. در این دوران کرونا هم مزید بر علت شده است. پیش از آمدن کرونا به ایران، برخی فیلم‌ها اکران محدودی داشتند و حدود یک هفته به نمایش درآمدند که آن‌ها چندین برابر ضربه خوردند چون هزینه‌هایی صرف تبلیغ کرده بودند که آن هزینه‌ها از بین رفت. همه این مسائل عیوبی است که برای اکران در سالن‌های سینما وجود دارد و باید یک راه حل جایگزین برای آن پیدا کرد این راه حل می‌تواند اکران آنلاین باشد.

این تهیه‌کننده سینما تأکید کرد: اما در این میان مهم این است که مشکلات این شیوه اکران برطرف شود یعنی همه مردم به راحتی به آن دسترسی داشته باشند، پیچیده نباشد، چگونگی اخذ پول و رسیدن آن به صاحبان فیلم‌ها مشخص باشد و فیلم قاچاق نشود. بنابراین باید بینیم نتیجه‌این اکران‌های اینترنتی چه می‌شود چراکه برخی پیشنهاد کرده‌اند صرفاً برای این دوران خانه نشینی مردم اکران اینترنتی وجود داشته باشد. نوع دیگری که در این بستر می‌شود امتحان کرد این است که فیلم‌ها به صورت بسته ترکیبی ارائه شوند در این بسته چند فیلم پرفروش و کم فروش در کنار هم عرضه شود که این باعث همپوشانی و در نتیجه کاهش ضرر و زیان‌ها می‌شوداسفندیاری با اشاره به آغاز اکران «ترگس مست» پیش از شیوع کرونا گفت: فیلم ما جزو چند فیلمی بود که به صورت دوبل ضرر کرد! یعنی «ترگس مست» تنها یک هفته آن هم در بدترین فصل اکران به نمایش درآمد و بعد از آن با دیوار کرونا مواجه شد. بنابراین باید تصمیمی وجود داشته باشد تا ما بتوانیم ادامه اکران آن را در بستر اینترنت از سر بگیریم، چون نمی‌دانیم چگونه قرار است پول آن برگردد یا خیر.

وی افزود: پیشنهاد من این است که برخی از این شرکت‌های فعال در فضای مجازی، فیلم‌ها را بخرند یعنی اگر رقم‌هایشان معقول باشد، درجه ریسک این نوع اکران کمتر می‌شود. البته نوع دیگری که در این بستر می‌شود امتحان کرد این است که فیلم‌ها به صورت بسته ترکیبی ارائه شوند در این بسته چند فیلم پرفروش و کم فروش در کنار هم عرضه شود که این باعث همپوشانی و در نتیجه کاهش ضرر و زیان‌ها می‌شود. اگر فیلم‌ها به صورت تک‌تک اکران شود فکر نمی‌کنم نتیجه مطلوبی داشته باشد، چون ساز و کار این نوع نمایش مشخص نیست و ریسک بالایی دارد. ولی اگر به صورت یکپنج کتیج فروش دولت خریداری شود، اتفاق بهتری رخ می‌دهد یعنی به‌این شکل که‌این فیلم‌ها بر رقم خوبی خریداری شوند که دوستان احساس کنند تا حدی سرمایه‌شان برگشته است و یک اکران نیمه موفق‌ی داشته‌اند. این مدل فروش، ریسک را کمتر می‌کند به طوری که دوران آزمون و خطا را با ریسک کمتری سپری می‌کنیم.

اسفندیاری اظهار کرد: ما پیشنهادهای مختلفی داده‌ایم، به نظرم برای اینکه هم فیلم‌ها متضرر نشوند و هم اینکه ترافیک اکران ایجاد نشود همین خریداری کردن امتیاز فیلم‌ها می‌تواند اتفاق خوبی باشد البته نه با این رقم‌های پیش پا افتاده و تقریباً مضحک که دولت اعلام کرده است. باید عنوان کنم به فیلم‌هایی که در حال اکران بودند و به دلیل کرونا اکرانشان متوقف شد پیشنهاد داده شد که ۶۰ میلیون تومان بابت هزینه تبلیغات دریافت کنند این در حالی است که تبلیغات ما سوخته و زمان را از دست داده‌ایم! سوالی که پیش می‌آید این است که ما بعد از اتمام این شرایط فیلم‌ها را در چه زمانی باید اکران کنیم که دوباره با این نبروند؟ وی توضیح داد: باید رابت این فیلم‌ها بر رقم معقول و کارشناسی شده خریداری شود چراکه صاحبان هر کدام از فیلم‌ها حداقل ۱۰۰ میلیون بابت تبلیغات هزینه کرده‌اند که عملاً سوخت شده و معلوم نیست اکران بعدی هم چه شکلی داشته باشد. از همین رو به نظر اگر فیلم‌ها به صورت یکپنج خریداری و در فضای مجازی اکران شوند بهتر است. در این صورت سود این فیلم‌ها می‌تواند به صاحبان شرکت‌ها تعلق بگیرد در همین ترتیب ترافیک اکران کم می‌شود، فیلم‌ها ضرر نمی‌کنند و هم اینکه در این فضا تعدادی فیلم توزیع می‌شود که مردم می‌توانند بخرند و ببیند به شرط اینکه رقم‌ها قابل توجه و معقول باشد.

اسفندیاری در پایان بیان کرد: رقم‌ها باید مطلوب باشد که کمکی به سینمای این ملی شود و ما نباید چشمشان را به چند فیلم کم‌دی بدوزیم. باید کاری کرد که ضررها و ترافیک اکران کم شود و مردم بتوانند فیلم ببینند. به نظرم اگر برای هر فیلم چیزی حدود ۵۰۰ میلیون در نظر بگیرند ضررها جبران می‌شود.

روایت جهاد برای مردم در مستند «سپیل بند»

مستند «سپیل بند» به کارگردانی محمد دیندار روی آنتن شبکه افق می‌رود.

سپیل ویرانگر سال ۹۸ در استان های مختلف کشورمان به ویژه خوزستان، خسارات زیادی به بار آورد اما در این بین حضور نیروهای جهادی برای کمک به سبل زدگان، تصاویر زیبایی از نوع دوستی و محبت را رقم زد.

مستند «سپیل بند» کاری از گروه روایت فتح، از طریق تصاویری که تاکنون بدیع، ابعاد مختلف سپیل ویرانگر در ۹۸ استان‌های مختلف و بخش‌های استان خوزستان و نیز فعالیت‌های مجرمان و مردم برای مقابله و مهار این سبل و سیلاب‌ها روایتی از روزهای سخت مردم این سامان است. همچنین در بخشی از مستند به آسیب‌شناسی و بی‌تدبیری برخی دستگاه‌ها پرداخته می‌شود. در «سپیل بند» با سعید محمد فرمانده قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا(ص)، سرهنگ زهرای فرمانده سازمان بسیج سازندگی کشور، سردار تقی‌زاده رئیس بنیاد تعاون بسیج و جمعی دیگر از صاحب‌نظران و فعالان عرصه خدمت‌رسانی به سبل‌زدگان گفتگو شده است.

آگهی

به استناد رونوشت سند شماره ۸۸۹۷۵ مورخ ۹۸/۹/۲ با شناسه سند۵۵۲۰۰۰۵۹۶۷۲۰۱۴۵۹۸۱

دفتر اسناد رسمی ۱۳ بندردیلم

خانم فاطمه اژدری فرزند علی ۳ دانگ سهام خود در مالکیت لنج باری به شماره ثبت ۱۲۳۷۶ – بندرعباس را به آقای حسین اژدری فرزند ابراهیم قطعی داده است.

مراتب به استناد ماده ۲۵ قانون دریایی ایران آگهی می گردد.

۱۳/۱۱ الف